

РЕШЕНИЕ

№ 272

гр. София, 15.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **4678** по описа за **2020** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. К. Н., като пълномощник на ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ – С. на Националната агенция за приходите (ТД на НАП), срещу РЕШЕНИЕ №43102 от 17.02.2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД (СРС), Наказателно отделение, 131^{-ви} състав по н.а.х. дело №5447/2019г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено в противоречие с материалния закон. Намира за неправилен извода на първостепенния съд, че Наказателното постановление (НП) е незаконосъобразно, поради допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в непосочване на датата на извършване на нарушението. Поддържа, че административно-наказващият орган (АНО) е посочил коректно датата, до която е трябвало да бъде изпълнено задължението по чл.96, ал.1 ЗДДС – 16.01.2017г., и следователно не е било ограничено правото на защита на наказаното лице. За неправилен намира и извода на СРС, че по делото липсват доказателства за извършвана от лицето независима икономическа дейност. Твърди, че административното нарушение е безспорно установено. Счита, че в случая не са налице предпоставки за приложение на разпоредбата на чл.28 ЗАНН. Прави искане да

бъде отменено обжалваното съдебно Решение и вместо него по същество на спора да бъде потвърдено Наказателно постановление (НП) №391595-F405740/19.12.2018г., издадено от директор на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП или евентуално делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. Претендира за разноски.

Ответникът – Г. П. Т. от [населено място], оспорва жалбата. В Отговор на касационна жалба от 09.06.2020г. и в Молба от 02.09.2020г. поддържа, че обжалваното съдебно Решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за отмяна. Претендира за разноски.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор С. от Софийска градска прокуратура (СПП) дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №391595-F405740/19.12.2018г., на основание чл.178 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), на Г. П. Т. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 (две хиляди) лева за това, че при извършена на 20.07.2018г. било установено, че в качеството му на данъчно задължено лице по чл.3, ал.1 ЗДДС не е подал заявление за регистрация по ЗДДС, в законоустановения 14-дневен срок след изтичане на данъчния период, през който е достигнал облагаем оборот в размер на 50 000 (петдесет хиляди) лева, за период не по-дълъг от последните 12 месеца преди текущия месец, с което е нарушил разпоредбата на чл.96, ал.1 ЗДДС.

С процесния съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП №391595-F405740 от 19.12.2018г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. За да отмени наказателно постановление СРС е приел, че в АУАН и в оспореното НП са допуснати непълноти, свързани с описанието на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, с което е било нарушено правото на защита на наказаното лице. На първо място е приел, че в АУАН и в НП не са посочени стойността на доставките за всеки отделен данъчен период, нито конкретният момент, в който е преминат прагът от 50 000 лв., което прави преценката, кога е достигнат последният и дали правилно е определен срокът за подаване на заявлението и датата на извършване на нарушението, невъзможна. На следващо място е приел, че в АУАН и НП не се съдържат твърдения за произхода на сумите, основанието за плащането им, както и относно извършваната от Т. независима икономическа дейност. С тези мотиви СРС е отменил атакуваното НП, без да се произнесе по съществуващото на спора.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 131^{-БИ} с-в.

Настоящият състав споделя изводите на СРС, че при съставяне на АУАН и в издаденото въз основа на него НП е допуснато нарушение на чл.42, т.4 и чл. 57, т.5 ЗАНН, касаещо описание на извършеното административно нарушение. НП е издадено за нарушение по чл.96, ал.1 ЗДДС (в приложимата редакция), съгласно която разпоредба всяко данъчно задължено лице с облагаем оборот 50 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 14-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон. В ал. 2 на същата норма е дадено определение за "облагаем оборот", а именно - сумата от данъчните основи на извършените от лицето облагаеми доставки, включително облагаемите с нулева ставка; доставки на финансови услуги по чл. 46; доставки на застрахователни услуги по чл. 47. "Облагаема доставка" е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго /чл. 12, ал. 1 ЗДДС/.

Санкционната норма, на основание на която е наложено административно наказание „глоба“ за нарушение по чл.96, ал.1 ЗДДС е чл. 178 ЗДДС съгласно, която данъчно задължено по този закон лице, което е длъжно, но не подаде заявление за регистрация или заявление за прекратяване на регистрация в установените по този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5000 лв. Нарушението се изразява в бездействие, продължаващо от първия момент, в който е възникнало задължението за подаване на заявление, до момента на установяване на неизпълнение на това задължение. През целия период поведението на задълженото лице не отговаря на изискуемото по закон и затова подлежи на санкция по чл. 178 ЗДДС.

В процесния случай, в АУАН и в НП е посочено единствено, че за периода 01.05.2016г.-31.12.2016г. Г. Т. е реализирал облагаем оборот в общ размер на 81 789 лв., без да са посочени стойността на доставките за всеки отделен данъчен период, нито пък конкретният момент, в който е преминал прагът от 50 000 лв. От доказателствата по делото и по-специално от приложената към протокола за извършена проверка таблица, се установява, че облагаемият оборот от 50 000 лв. е достигнат през месец септември 2016г., когато сборът на доставките е достигнал 52 748,13 лв. Така установеното обстоятелство за регистрация по чл.96, ал.1 ЗДДС не е описано коректно в АУАН и в НП. Не е посочена датата, на която е достигнат облагаемия оборот по чл.96, ал.1 ЗДДС, поради което е правилна констатацията на районния съд за несъответствие при описание на нарушението, тъй като не става ясно от къде произтича посочената в НП крайна дата за изпълнение на задължението по чл.96, ал.1 ЗДДС – 16.01.2017 г.

Споделя се и изводът на СРС, че описанието на нарушението, дадено от актосъставителя и наказващия орган в АУАН и в НП, не дава възможност на наказаното лице, а и на съда, да разбере каква независима икономическа дейност се твърди, че е извършвал ответникът по касация. Необходимо е да се отбележи, че едно лице би могло да извършва една или повече икономически дейности, всяка от които независима една от друга. След като в АУАН и в НП не се съдържат твърдения относно произхода на сумите, основанийето за плащането им и дали същите

представляват плащания по облагаеми доставки по смисъла на чл.12 ЗДДС, не може да се направи преценка дали същите представляват независима икономическа дейност по смисъла на чл. 3, ал. 2 ЗДДС и ако е така - дали е достигнат облагаемият оборот по смисъла на чл. 96, ал. 1 ЗДДС. Тези нарушения при издаването на АУАН и на НП са довели до съществено нарушаване правото на защита на лицето, чиято административнонаказателна отговорност се ангажира. Това е така, защото нарушителят следва да бъде наясно за какво конкретно нарушение му се търси отговорност. Описанието на нарушението, дата и мястото, където е извършено и доказателствата, които го потвърждават не могат да бъдат извлечени по пътя на формалната или правна логика. Това би имало за последица твърде сериозна неопределеност в регламентацията на обществените отношения и сериозно би застрашило правото на защита на засегнатото лице.

Д. на касатора, че задълженото лице е разбрало вмененото му нарушение не го освобождава от задължението за коректно описание на нарушението по чл.42, т.4 ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63, ал.3 ЗАНН във вр. с чл.143, ал.3 АПК, на ответника се дължат разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 (триста) лева, съгласно представения Договор за правни услуги от 10.06.2020г.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка с чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №43102 от 17.02.2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 131^{-ви} състав по н.а.х. дело №5447/2019г.

ОСЪЖДА ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ – С. на Националната агенция за приходите, представлявана от директора, с адрес: 1000 С., [улица], да заплати на Г. П. Т., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата 300 (триста) лева - разноски по к.а.х. дело №4678/2020г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.